

אַצְבָּעוֹתַי שְׁפָלוּ וְאִשִּׁיּוֹתַי נָפְלוּ [ל"ב]

מסכת ברכות מ"ח עמוד ב'- דוד ושלמה תקנו בונה ירושלים; דוד תקן "על ישראל עמך ועל ירושלים עירך" ושלמה תקן "על הבית הגדול והקדוש".

הבית יוסף [או"ח קמ"ז/א]- כתב **הרשב"א** ... ובודאי דקודם כיבוש הארץ ובנין ירושלים לא היו אומרים כמטבע שאמרו לאחר כיבוש ובנין, וכמו שאין אנו אומרים כאותו מטבע שתיקנו דוד ושלמה, שאנו מבקשים להחזיר המלכות ולבנות הבית, והם היו מבקשים להעמיד מלכות ולהעמיד בנין הבית ולהמשיך שלות הארץ... **והרמב"ן** כתב בספר ההשגות... ושנינו בו ומלכות בית דוד משיחך במהרה תחזירנה למקומו ותבנה ירושלים, כי הענין תיקון שלמה יאמר:

”רחם נא ה' א-לוהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו—א-לוהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו וכלכלנו, והרווח לנו ה' אלוקינו מהרה מכל צרותינו, ונא אל תצריכינו ה' אלוקינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלאוונתאם, כי אם לידי המליאה הפתוחה, הגדושה והרחבה...”

<p>מדרש משלי [פרשה כלה]-רבי אליעזר שאל את רבי יהושע; א"ל: "רבי מקרא הזה, מאי פירוש? "זרעתם הרבה והבא מעט; אכול ואין לשבעה; שתו ואין לשכרה; לבוש ואין לחום לו; והמשתכר משתכר אל צרור נקוב" (חגי א/ו)."</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ "זרעתם הרבה והבא מעט, משבטל העומר, ❖ "אכול ואין לשבעה, משבטל לחם הפנים, ❖ "שתו ואין לשכרה, משבטל הנסכים, ❖ "לבוש ואין לחום לו, משבטלו בגדי כהונה, ❖ "והמשתכר משתכר אל צרור נקוב, משבטלו שקלים." <p>ועוד אמר לו: "רבי המקרא הזה, מהו פירוש? "כי תאנה לא תפרח, ואין יבול בגפנים, כחש מעשה זית, ושדמות לא עשה, אוכל גזר ממכלה צאן, ואין בקר ברפתים" (חבקוק ג"ז/ז)."</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ "כי תאנה לא תפרח, משבטלו הבכורים, ❖ "ואין יבול בגפנים, משבטלו הנסכים ונסכי יין, ❖ "כחש מעשה זית, משבטל שמן המאור ושמן המשחה, ❖ "ושדמות לא עשה אוכל, משבטלו התמידין והמוספין, ❖ "גזר ממכלה צאן, משבטלו הקרבנות, ❖ "ואין בקר ברפתים, משבטלו זבחי שלמים." 	<p>ספר החינוך [לחם הפנים, מצווה # צ"ז]-משרשי המצוה. שציונו הא-ל ברוך הוא מצוה תמידית בלחם לפי שבו יחיה האדם, ועל כן צריך אליו להיות הברכה מצויה בו תמיד, ומתוך עסקנו בו לקיים עליו מצות השם יתברך, יהיה הרצון והברכה חלים עלינו ויתברך במעינו.</p> <p>הרמב"ן [שמות כ"ה/כ"ד]- שזה סוד השולחן, כי ברכת השם מעת היות העולם לא נברא יש מאין. אבל עולם כמנהגו נוהג... אבל כאשר יהיה שם שרש דבר תחול עליו הברכה ותוסיף בו... וכן השולחן בלחם הפנים, בו תחול הברכה, וממנו יבא השובע לכל ישראל</p> <p>מסכת ראש השנה, דף ט"ז עמוד א-אמר הקדוש ברוך הוא: "הביאו לפני עומר בפסח, כדי שתתברך לכם תבואה שבשדות." ומפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת? מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא, אמר הקדוש ברוך הוא: "הביאו לפני שתי הלחם בעצרת, כדי שיתברכו לכם פירות האילן." ומפני מה אמרה תורה נסכו מים בחג? אמר הקדוש ברוך הוא: "נסכו לפני מים בחג, כדי שיתברכו לכם גשמי שנה."</p>
---	---

הרמב"ם [הלכות תשובה ח"א, ו, ט/א]- טובה הצפונה לצדיקים היא חיי העולם הבא... הצדיקים הוא שיזכו לנועם זה ויהיו בטובה זו ופרעון הרשעים הוא שלא יזכו לחיים אלו אלא יכרתו וימותו... שמא תקל בעיניך טובה זו ותדמה שאין שכר המצות?... נמצא פירוש כל אותן הברכות והקללות על דרך זו, כלומר: אם עבדתם את ה' בשמחה ושמרתם דרכו משפיע לכם הברכות האלו ומרחיק הקללות מכם, עד שתהיו פנויים להתחכם בתורה ולעסוק בה, כדי שתזכו לחיי העולם הבא. ויטב לך לעולם שכולו טוב, ותאריך ימים לעולם שכולו ארוך ונמצאתם זוכין לשני העולמות: לחיים טובים בעולם הזה המביאים לחיי העולם הבא.

הרב קוק [אוהות הקדש ב/ש"א]- יש עולם של חול, ועולם של קודש... העולמים סותרים זה את זה. כמובן, הסתירה היא סובייקטיבית. האדם בהשגתו המצומצמת אינו יכול לפשר בין עולם החול ועולם הקודש, ואינו יכול להשוות את סתירותיהן, והן אמנם מיושבות ברום עולם, במכון קודש הקודשים